

ONZE TIJD GOD BESTEDEN

Elk ogenblik eeuwig maken

De tijd gaat snel en keert niet weer. God heeft aan ieder van ons een bepaalde tijd toegewezen om zijn plan met ons te verwezenlijken. Wij hebben alléén maar die tijd en geen andere. De tijd die we slecht gebruiken is voor altijd verloren. Ons leven wordt gevormd door die ononderbroken loop van de tijd, die voortdurende vloed die geen ebbe kent. In de eeuwigheid daarentegen zullen wij gevestigd zijn, en dit voor altijd, in de graad van liefde die wij hierbeneden in de tijd bereikt hebben. Is dit een hoge graad, dan zullen we voor eeuwig gevestigd worden in die hoge graad van liefde en glorie, maar is het slechts een lage graad, dan verkrijgen we héél de eeuwigheid ook niet méér. Als de tijd voorbij is, is vooruitgang niet meer mogelijk. 'Laat ons dus, zolang wij tijd hebben, goed doen aan allen' (Gal. 6, 10). We moeten op elk ogenblik het maximum van liefde geven, elk ogenblik dat voorbij gaat eeuwig maken, door het een eeuwige waarde te geven! Dat is de beste manier om de tijd te gebruiken die God ons geeft. De liefde doet ons met onderwerping en genoeg Gods wil aanhangen. Zo zullen wij op de avond van ons leven het plan van God met ons verwezenlijkt hebben. Dan zal ieder van ons metterdaad de graad van liefde bereikt hebben die God van ons verwachtte, om Hem in eeuwigheid te beminnen en te verheerlijken.

Zolang wij nog tijd hebben...

De vermeerdering van de liefde in ons hangt dus af van onze verdienstelijke daden, d.w.z. van de goede werken die we onder de drang der liefde verricht hebben. Iedere goede daad verwerft een toename van liefde. Deze kan onmiddellijk verleend worden of pas op het einde van ons leven, naargelang onze ziel¹⁶⁰ in die daden heel de liefde legt waartoe zij in staat is, of integendeel ze onachtzaam verricht, afgepast en nalatig. In het eerste geval geschiedt de vermeerdering van de liefde zoals een rente die onmiddellijk bij het kapitaal wordt gevoegd en die bijgevolg gelijk daarmee winst oplevert. In het tweede geval gaat het ermee als met renten die van het kapitaal gescheiden blijven en dus niet toenemen, al zijn ze het eigendom van de winsthebbende.

Opdat de verdienste van onze goede werken - d.w.z. de vermeerdering van genade die we verdiend hebben - onmiddellijk op onze ziel zou worden toegepast, moet men ongetwijfeld aan een voorwaarde voldoen, n.l. handelen met al de liefde waartoe men in staat is en heel zijn goede wil en edelmoedigheid erbij in 't werk stellen. Het is dan alsof de ziel zich openzet om een vermeerdering van liefde te ontvangen, waarvan de vrucht zich onmiddellijk voegt bij het kapitaal aan liefde dat zij bezit en er de graad en de intensiteit van verhoogt.

Om onze liefde te doen groeien, hebben wij hier beneden alléén maar de korte dag van ons aardse leven. Welnu, willen wij er zoveel mogelijk vruchten van plukken, dan moeten wij onze natuurlijke traagheid overwinnen en onze goede werken, uit geheel ons hart' verrichten. Onze liefde zal dan uitermate groeien en wij zullen met de H. Teresia van Lisieux kunnen zeggen: 'Uw liefde is met mij vergroeid en nu is het een afgrond waarvan ik de diepte niet meer kan peilen' (RL. X).

Mijn tijd zo slecht gebruikt...

Als ik een blik werp op het afgelopen jaar, dat uw Goddelijke Voorzienigheid mij geschonken heeft om uw liefde in mij te vermeerderen, dan moet ik weer eens vaststellen dat ik U zo weinig heb bemind; mijn God, wat heb ik mijn tijd slecht gebruikt!

'Gij zijt almachtig, mijn God! Laat nu blijken, Heer, dat ik mij niet vergis, wanneer ik, de tijd beschouwend die ik heb doen verloren gaan, durf beweren dat Gij mij die in één ogenblik kunt laten terugwinnen. Het lijkt wel onzin wat ik vertel, want men zegt dat verloren tijd niet in te halen is. Ik erken uw soevereine almacht, Heer. Wat is er onmogelijk voor U, Gij die alles kunt? Wanneer Gij dan zo machtig zijt - en Gij bent het - wat is dan onmogelijk voor U, die alles kunt? Gij weet wel, Heer, dat ik, ondanks al mijn ellende, nooit heb opgehouden de grootheid van uw macht en uw barmhartigheid te erkennen. In dit opzicht althans heb ik U niet beledigd; houd daar rekening mee, Heer. Haal dan mijn verloren tijd voor mij in... Gij kunt het indien Gij wilt'. Van mijn kant zie ik geen beter middel om de verloren tijd in te halen, dan al mijn krachten in te spannen om te groeien in de liefde. Ja, mijn liefde zal groter worden naarmate ik erin slaag al mijn plichten en elk goed werk van ganser harte en ,met een volledig goede wil' te volbrengen. Ik ben helaas zo laf en zwak, zo traag. Ik vlucht graag alle inspanning en vermijd alle offers of tracht ze zoveel mogelijk te verkleinen. Mijn natuur is steeds tot het gemakkelijkste, het minst vermoeiende geneigd. En dikwijls vervalt ze tot verveling of tot een-zich-laten-gaan. Help mij, Heer! Maak mijn liefde weer vlot door de kracht van de uwe, die alles vermag. Ik verricht zo weinig voor U, het is zo afgemeten. Geef dat ik het dan tenminste doe met het maximum aan liefde waartoe Gij mij in staat hebt gesteld.

Bron: Van Hart tot Hart, 1962
Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.

Uitg. Karmelgemeenschap.Bierbeek 2018